

1. Գիտե՞ք ես երբ եմ կյանքը հասկանում.
 Երբ արգելքներն են ճամփիս շատանում,
 Երբ փորձությունն է ինձ հեռու տանում,
 Երբ ինձ մարդիկ են իրենցից վանում:

Հենց այդ պահին եմ կյանքը հասկանում,
 Տե՛ր իմ, այդ Դու ես ինձ սովորեցնում,
 Հենց կյանքի իմաստը Դու ես, Տե՛ր Հիսուս,
 Քեզ վստահողը չի մնա անհույս:

2. Երբ նեղանում է ճամփաս ընդարձակ
 Ու երբ կապվում են ձեռքերս արձակ,
 Երբ որ բերանս են փակում անտեղի,
 Երբ մեղրի տեղակ տալիս են լեղի:

3. Երբ հակառակ են գնում գործերս,
 Երբ ձախողվում են բոլոր փորձերս,
 Երբ կոտրվում է սանդուղքն իմ սարքած,
 Եվ փուշ է հագնում արտը իմ հերկած:

4. Երբ ինձ տեսնում եմ խիստ դատապարտված,
 Մանկան դեմ անգամ անզոր ու պարտված,
 Երբ որ քանդում են պարիսպներս ամեն,
 Որ «ես»-իս տանեն ու խաչին գամեն: